

ע"פ 7757/21 - אהרון קיי מרזוקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7757/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופט א' שטיין
כבוד השופט ש' שוחט

המערער:

אהרון קיי מרזוקי

נגד

המשיבה":

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
מיום 14.10.2021 בת"פ 25859-10-19 שניתן על
ידי כבוד השופטת מיכל ברנט

תאריך הישיבה:

ט' באייר התשפ"ב (10.5.2022)

בשם המערער:

עו"ד נזיא אבו ריא

בשם המשיבה:

עו"ד ורד חלאוה
גב' ברכה וייס

בשם שירות המבחן:

פסק-דין

השופט ש' שוחט:

מעשה שהיה כך היה

1. המערער, יליד תאילנד ואזרח ישראלי, עוסק, בין היתר, במתן שירותי תרגום למשטרת ישראל באמצעות חברת "איי טייפ". במהלך חודש אוגוסט 2019 פגש המערער עובד זר מתאילנד (להלן: פאטום), שבאותה עת עבד במשק חקלאי במושב בית יצחק. המערער גילה עניין במועד שבו מתכוון פאטום לבקר בתאילנד והציע לו, מטעם אדם אחר, לייבא לישראל סם מסוכן תמורת תשלום כספי. פאטום הסכים להצעת המערער וביום 5.9.2019 טס לתאילנד. במהלך שהותו של פאטום בתאילנד יצר עמו המערער קשרטלפוני ועדכן אותו כי הוא עתיד לקבל שיחת טלפון מאדם אחר, שבה יאמר לו לאן עליו להגיע לשם ביצוע השליחות שסוכמה בין השניים.

2. ביום 11.9.2019 קיבל פאטום שיחת טלפון - היא השיחה המיוחלת - שבה הונחה על ידי אדם כלשהו להגיע לכתובת מסוימת בתאילנד. פאטום שם פעמיו לאותה כתובת, שם נמסרה לו מזוודה ובה סם מסוכן מסוג מתאמפטמינבמשקל של 2.975 ק"ג. פאטום עדכן את המערער, לבקשתו של זה האחרון, כי המזוודה הגיעה לידיו בשלום, וסיכם עמו כי יפגוש אותו בשדה התעופה בישראל שם תימסר המזוודה למערער. ביום 12.9.2019, בשעות הלילה המאוחרות, נחת פאטום בישראל כשברשותו המזוודה האמורה. פאטום נתפס במהלך ביקורת מכס בשדה התעופה בן-גוריון כשברשותו הסם המסוכן, הוא נעצר והועבר לחקירת משטרת ישראל.

3. במהלך חקירתו של פאטום במשטרה הוזמן מיודעו, הוא המערער, לשמש מתורגמן לשפה התאית. חרף מעורבותו בביצוע העבירה, כמתואר לעיל, בחר המערער שלא ליידע את צוות החקירה על אודות היכרותו המוקדמת עם פאטום, ותחת זאת שימש מתורגמן בחקירות ובדיוני הארכת המעצר בעניינו של פאטום. במסגרת תפקידו כמתורגמן נחשף המערער לנתונים שהופקו ממכשיר הטלפון הנייד של פאטום. אלו כללו בין היתר, הודעה שיש בה כדי להפלילו במעורבות בביצוע העבירה. בשלב מסוים התעורר חשדם של חוקרי המשטרה כי המערער מעורב בביצוע העבירות שנחקרות על ידם, ועל כן הופסקה ההתקשרות עמו כמתורגמן בתיק החקירה של פאטום.

4. על רקע סיפור המעשה הוגש נגד המערער כתב אישום בת"פ 25859-10-19, שתוקן בהמשך. לאחר התיקון, המערער הודה, בגדרו של הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן לפיהם ייבא לארץ, בצוותא חדא עם פאטום, סם מסוכן במשקל של 2.975 ק"ג ועשה מעשה בכוונה למנוע או להכשיל חקירה פלילית. ביום 23.9.2020 הורשע המערער בעבירות של ייבוא סם מסוכן, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 ושיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

גזר-דינו של בית המשפט המחוזי

5. בגזר-דינו מיום 14.10.2021, קבע בית המשפט המחוזי כי ניתן לראות את שתי העבירות כאירוע כולל ולקבוע מתחם ענישה אחד בעניינו של המערער. אשר לקביעת מתחם הענישה ההולם, בית המשפט המחוזי עמד על הערכים החברתיים שנפגעו עם ביצוע העבירות - ההגנה על בריאות ושלום הציבור בכל הנוגע לעבירת הסמים (ברמה "בינונית-גבוהה"); והשמירה על סדרי השלטון והמשפט ביחס לעבירת השיבוש (ברמה "גבוהה"). בהקשר זה צוין כי המערער נטל חלק מרכזי בייבוא הסם המסוכן לישראל, וזאת בכמות משמעותית שיש בה כדי להעיד על קיומו של פוטנציאל נזק גבוה; וכי "יש לראות בחומרה רבה את עצם הסיטואציה שבה מבצע העבירה פועל בשמה של מערכת אכיפת החוק, וזאת - במסגרת חקירת העבירה שביצע". לנוכח המקובץ, קבע בית המשפט המחוזי כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של המערער נע בין 28 לבין 40 חודשי מאסר בפועל.

6. בית המשפט המחוזי בחן את האפשרות לחרוג לקולה ממתחם הענישה -הן משיקולי שיקום הן משיקולי צדק על רקע מצבו הרפואי של המערער וטענתו לקיצור תוחלת חייו בכלא בהתאם לאמור בחוות דעת רפואית שהוגשה מטעמו.

7. אשר לשיקולי השיקום, צוין כי שירות המבחן לא קבע שלמערער פוטנציאל שיקומי, כי אם להפך. בתסקיר צוין כי המערער גילה נוקשות חשיבתית, חזר והדגיש את תפקודו התקין, התקשה לשתף באופן אותנטי בקשייו והתנהלותו הבעייתית, גילה עמדה קורבנית והיה מרוכז בהשלכות ההליכים הפליליים עליו ועל משפחתו. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית, ובנסיבות אלה אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום.

8. בכל הנוגע לשיקולי צדק שעניינם במצבו הרפואי של המערער לנוכח מחלת הטרשת הנפוצה שממנה הוא סובל -בית המשפט המחוזי עמד על האמור בחוות-דעתה שלהמומחית מטעם המשיבה, שהעריכה כי המערער מסוגל לתפקד במידה רבה יותר מזו שהוצגה בבדיקתו וכי ישנם מספר מאפיינים המעידים על כך ששיעור נכותו אינו משקף במדויק את מצבו בפועל. בית המשפט המחוזי ציין כי אינו רואה צורך להכריע בשאלת האותנטיות של מידת הנכות, וזאת לנוכח נכונותו "לבחון את הדברים בהתאם למצב הרפואי המתואר בחוות הדעת מטעם ההגנה, חוות דעתה של ד"ר רגב".

9. לגופה של טענה, קבע בית המשפט המחוזי בזו הלשון:

"ביסודם של דברים אלה [שנכללו בחוות דעת המומחית מטעם המערער - ש'ש'] נמצאת ההנחה כי בתנאי כליאה יהיה קשה לטפל בנאשם. ואולם, הגורמים הרפואיים בשב"ס הודיעו כי יש ביכולתו של הצוות הרפואי במר"ש, ביחד עם מוקדי רפואה חיצוניים לתת את המענה הרפואי שנדרש לנאשם, וצוין כי ישנו במר"ש אסיר במצב דומה, שניתנים לו מלוא הטיפול הרפואי, השגחה ותמיכה סיעודית ברמה הראויה וכמקובל. בעניינו של הנאשם לא הונחה תשתית ראייתית מספקת המראה מדוע תביא כליאתו לקיצור תוחלת חייו, וזאת בשונה מהמקרה שנדון בעניין לופוליאנסקי, שבו הוטעם, בחוות הדעת הרפואית, כי כל זיהום בהכרח יסכן את חייו של המערער [...] העלאת טענה לקיצור תוחלת חיים אינה נושאת בצידה חסינות מפני עונש מאסר בפועל. בחינת נסיבותיו של המקרה שלפניי מובילה למסקנה כי אין לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרה זה מחמת מצבו הרפואי של הנאשם ושיקולי צדק" (פסקה 48 לגזר הדין).

10. בקביעת עונשו של המערער בתוך מתחם הענישה, התחשב בית המשפט המחוזי בגילו (כ-42); בעברו הפלילי הנקי; בהיותו נשוי ואב לילדה כבת 4; בכך שעלה לישראל בגפו בגיל 18, התגיר, התגייס לשירות קרבי בצה"ל והוכר כחייל בודד; במחלתו ובמצבו הרפואי הקשה; בכך שהיה נתון מאחורי סורג וברח ולאחר מכן באיזוק אלקטרוני למשך כשנה וחצי; ובכך שהודה ונטל אחריות על מעשיו. בהקשר אחרון זה, הוטעם כי הודאתו של המערער ניתנה לאחר שכבר החלה פרשת התביעה. בהתחשב בכל אלה, קבע כי יש למקם את עונשו של המערער ברף התחתון של מתחם הענישה.

11. ביום 14.10.2021 גזר בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט מ' ברנט) על המערער 28 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 6 חודשים מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת סמים מסוג פשע; 3 חודשים מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה של שיבוש מהלכי משפט; וקנס כספי. בנוסף, הורה בית המשפט המחוזי על חילוט כספים שהופקדו על ידי המערער.

עמוד 3

12. בהודעת הערעור שלפנינו מלין המערער על עונש המאסר בפועל שהושת עליו ועותר להמרתו ב"ענישה הולמת אינדיבידואלית, תוך סטייה ממתחם הענישה ההולם ולא לגזור עליו עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברח". בתוך כך, המערער משיג על שתי החלטות ביניים שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי טרם שנגזר דינו.

החלטות הביניים של בית המשפט המחוזי

13. במסגרת טיעוניו לעונש ביקש המערער לחקור את המומחית מטעם המשיבה וכן את גורמי השב"ס שטענו כי ניתן לספק לו טיפול רפואי הולם בכלא. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה האמורה בקבעו כי ניתן להסתפק בחוות הדעת שהגישו הצדדים וכי אין מקום לחקור את המומחים בשלב זה. המערער הוסיף ועתר להורות על הגשת תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, וזאת לנוכח פרק הזמן שחלף מאז מתן התסקיר המקורי בעניינו ובשל הצורך לברר לעומק את אפשרות שיקומו. בית המשפט המחוזי דחה אף את הבקשה האמורה, וקבע כי התסקיר שהוגש הוא מקיף וממצה (שתי ההחלטות יכוננו להלן: החלטות הביניים).

טענות הצדדים בערעור

14. בגדרו של הערעור שלפנינו, מדגיש המערער כי הותרת עונש המאסר בפועל שנגזר עליו על כנו "תחרוץ את גורלו ע"י קיצור תוחלת חייו ואף חלילה פטירתו בכלא". תחילה נטען, כי החלטות הביניים תרמו לשגיאתו של בית המשפט המחוזי בהבניית מנגנון הענישה, במובן זה שנפגעה זכות הטיעון של המערער, כמו גם זכותו לחקור את מומחית המשיבה על חוות-דעתה. כמו כן, החלטות הביניים הובילו, למעשה, לכך שבית המשפט יישם באופן שגוי את ההלכות שנוגעות לחריגה האפשרית ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

15. אשר לגזר הדין – נטען כי בית המשפט המחוזי לא העניק משקל הולם למחלתו הקשה של המערער, להשלכותיה התפקודיות מרחיקות הלכת, לכך שהיעדר טיפול סיעודי עשוי להוביל להתדרדרות במצבו עד כדי ירידה בתוחלת חייו ולכך שהוא מטופל בקנאביס רפואי לנוכח עוצמת הכאבים שמהם הוא סובל. המערער מעלה השגות כלפי חוות-דעתה של המומחית מטעם המשיבה ובפרט ביחס לקביעתה בדבר היעדר אותנטיות של הנכות שנקבעה לו ושל תלונותיו בנוגע לתפקודו. לשיטתו, כדי להגיע לתוצאה מושכלת היה על בית המשפט המחוזי לחקור את המומחית מטעם המשיבה וכן את גורמי השב"ס ואף לשקול מינוי מומחה מטעם בית המשפט עצמו. המערער טוען כי גורמי השב"ס התעלמו מהטענות לקיצור האפשרי בתוחלת חייו של המערער, וכי אין בטענתם לקיומו של אסיר נוסף בעל מאפיינים דומים כדי לפטור אותם מהתייחסות קונקרטית לסוגיה זו.

16. המערער שב על טענותיו כי יש לסטות לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום, וזאת בהתאם לסעיף 40ד לחוק העונשין. לטענתו, חרף העובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה על תכנית שיקומית, בנסיבות העניין היה מקום להורות על הגשת תסקיר משלים שבמסגרתו ייבחן שינוי במצבו לנוכח חלוף הזמן ובהינתן שפרק הזמן שחלף מאז מתן התסקיר הקודם נעוץ בבקשות ארכה רבות שהוגשו על ידי המשיבה. לטענת המערער, סטייה לקולה ממתחם הענישה אפשרית, בנסיבות העניין, גם משיקולי צדק שעניינם במחלתו של המערער ובחשש שתוחלת חייו עלולה להתקצר בהיותו במאסר. בהקשר זה נטען, כי בשל מחלתו הכרונית המערער מצוי בקבוצת סיכון וכי יש להגן עליו ביתר שאת מפני הידבקות בנגיף הקורונה. הסבירות להידבקותו של המערער בנגיף זה, כך נטען, תגדל משמעותית עם כניסתו למאסר ועשויה, אף היא, להשליך במישרין על תוחלת חייו.

17. המשיבה, מן העבר השני, סומכת ידיה על גזר הדין. לגישתה, בית המשפט המחוזי שקל את מכלול הנתונים בעניינו של המערער לרבות מצבו הרפואי. לשיטתה, נקודת המוצא של בית המשפט המחוזי הייתה כי חומרת מחלתו של המערער תואמת את המתואר בחוות הדעת שהוגשה מטעמו. בכל הנוגע לטיב הטיפול שיוענק למערער בכלא, מספר גורמים בשב"ס הבהירו כי המערער יקבל טיפול רפואי נאות, כפי שניתן לחולים דומים המצויים במצבו. משניתן מענה לסוגיה זו, נשמטת הקרקע תחת טענותיו של המערער בהקשר זה. המשיבה מדגישה כי גם לשיטתה של המומחית מטעם המערער, אם יוענק למערער טיפול ראוי בכלא, תוחלת חייו לא צפויה להתקצר.

דין והכרעה

18. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים שלפנינו, מזה ומזה, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

19. כלל ידוע הוא שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בעונש שהושת על-ידי הערכאה הדיונית, אלא במקרים שבהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים או כאשר נפלה טעות מהותית ובולטת בגזר הדין (ראו: ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 14 (23.1.2022); ע"פ 159/22 מדינת ישראל נ' אבו תאיה, פסקה 13 (2.3.2022); ע"פ 577/22 מדינת ישראל נ' אוחנינה, פסקה 9 (6.3.2022)). כפי שיובהר להלן, המקרה שלפנינו אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים.

20. לא אחת הדגיש בית משפט זה את החומרה היתרה שנלווית לעבירות סמים ובפרט לעבירות שעניינן יבוא והפצת סמים מסוכנים. זאת, שכן בעבירות אלו יש כדי לסכן את שלום הציבור ולהרחיב את מעגל המשתמשים בסמים והמכורים להם (ראו למשל: ע"פ 667/21 מדינת ישראל נ' בן פורת, פסקה 18 (10.3.2021)). כן נקבע בפסיקה, כי יש להטיל ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעי עבירות סמים, מתוך מטרה לתמוך במאבק למיגורן (ראו למשל: ע"פ 8048/19 פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (4.6.2020)).

21. דברים אלו יפים, ביתר שאת, ביחס למקרה דנן. כמתואר לעיל, המערער פנה מיוזמתו לפאטום בהצעה לייבא סם מסוכן לישראל, תיאם עבורו בקפידה את איסוף הסם מתאילנד ויצר עמו קשר כדי לוודא שהדברים מבוצעים על הצד הטוב ביותר. ברי, אפוא, כי חלקו של המערער בביצוע העבירה הוא נכבד, מה גם שכמות הסם שנתפסה – למעלה מ-14,000 מנות לשימוש עצמי – מלמדת כאלף עדים על פוטנציאל הנזק שעשוי היה להיגרם אילו היה הסם המסוכן מגיע ליעדו. חומרת מעשיו של המערער בוטה עוד יותר – ככל שהדבר אפשרי – ביחס לעבירת השיבוש שבה הורשע. המערער פעל, כזכור, בעזות מצח חסרת רסן עת נטל חלק כמתורגמן בחקירתו של פאטום, וזאת חרף היותו הרוח החיה מאחורי המעשים שבגינם נפתחה החקירה האמורה. כל המוסיף על התיאור האמור – גורע. הנה כי כן, העונש שנגזר על המערער בנסיבות אלה, אינו חמור כלל ועיקר.

22. טענותיו של המערער בערעור שלפנינו מתייחסות, רובן ככולן, לכך שבית המשפט המחוזי לא ראה להקל עמו משיקולי שיקום וכן משיקולי צדק שנוגעים למצבו הרפואי. לאחר בחינת טענותיו של המערער בהיבט זה, באתי לכלל מסקנה כי אין בהן ממש וכי אין מקום להתערב בקביעתו של בית המשפט המחוזי בסוגיה זו.

23. אמנם, סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט, במקרים המתאימים, לחרוג ממתחם הענישה

אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". יש בסעיף זה כדי לבטא את עמדת המחוקק שלפיה, במקרים המתאימים לכך, יש לתת מעמד בכורה לשיקול השיקומי עלפני עיקרון ההלימה, הוא העיקרון המנחה בסוגיית הענישה. ברם, כפי שעולה בבירור מהוראות החוק, לא בכל מקרה שבו תהליך טיפולי מתקדם בכיוון חיובי, יש להפעיל את הסמכות הקבועה בסעיף 40 לחוק העונשין, שאחרת בא החריג ומרוקן את הכלל מתוכן (ראו: ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 16 (27.4.2022); ראו גם: דברי הסבר להצעת □ (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח 241, 447-448)). ואכן, בפסיקה נקבע כי יש לנקוט זהירות רבה בהפעלת סעיף 40 לחוק העונשין, וכי סטייה ממתחם הענישה תיעשה אך במקרים חריגים ובמשורה, מקום בו סיכויי שיקום מובהקים מצדיקים זאת (ראו: ע"פ 1229/19 סלומינסקי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (1.7.2019)). על מנת להעריך את סיכויי השיקום יש לשקול, בין היתר, את "המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה" (ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (18.4.2018)).

24. אמות המידה המתוארות אינן מתקיימות בענייננו, ולו בקירוב. כך, בהינתן ששירות המבחן כלל לא בא בהמלצה שיקומית ביחס למערער, כפי שתואר בגזר-דינו של בית המשפט המחוזי. לא למותר לציין כי בתסקיר שירות המבחן שהובא בפנינו טרם הדיון בערעור דן, שב שירות המבחן וציין כי המערער "מאופיין בדפוסי חשיבה נוקשים, אינו פנוי להתבוננות פנימית" (אף שהדבר יוחס, על פני הדברים, למצבו הרפואי של המערער ולהתמודדותו עמו). לפיכך, דין טענותיו של המערער בעניין זה להידחות. ממילא, נדחות גם טענותיו של המערער כלפי החלטת הביניים בעניין התסקיר המשלים.

25. בע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (29.12.2015) (להלן: עניין לופוליאנסקי), שעליו משליך המערער את יהבו, קבע בית משפט זה כך:

"בבוא בית המשפט לשקול חריגה מטעמי צדק ממתחם העונש ההולם, שומה עליו לאזן בין טעמי הצדק המצדיקים חריגה מן המתחם לבין חומרת המעשים שבהם הורשע הנאשם. בקטגוריה שבה עסקינן יש לבחון אם עונש של מאסר בפועל עלול לסכן את חייו של מי שהורשע בדין או לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו [...] גם נאשם החולה במחלה קשה, או כזה שהמאסר יסב לו סבל רב וייחודי, עלול להישלח לשאת בעונש מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח. הדברים נכונים גם כאשר עסקינן במי שמצבו הבריאותי רעוע [...] ככלל, הנחת המוצא היא כי גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל כאלה שאינם פשוטים כלל ועיקר. [...] הקדמנו מסקנה לניתוח באומרנו כי לא מצאנו להשית על לופוליאנסקי, נוכח מצבו הרפואי הקשה, עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח [...] בעניינו ניתנה חוות דעת מקצועית ומנומקת שלפיה שהייתו במאסר תביא להרעת מצבו הרפואי ולקיצור תוחלת חייו" (שם, פסקאות 221-222 ו-224).

26. בענייננו, בית המשפט המחוזי קבע מפורשות כי "איני רואה צורך להכריע בשאלת האוטנטיות של מידת הנכות (שאלה שעלתה בחוות הדעת מטעם המאשימה), ונכונה אני לבחון את הדברים בהתאם למצב הרפואי המתואר בחוות הדעת מטעם ההגנה, חוות דעתה של ד"ר רגב", כך שאף אני איני רואה להכריע בטענות המערער בנקודה זו.

27. ד"ר רגב, המומחית מטעם המערער, קבעה בחוות דעתה כי "בתנאי כליאה מאחורי סורג ובריח, יהיה קשה

לטפל במגבלותיו המגוונות שהינן תוצאה של מחלתו המורכבת וכי העדרו של טיפול רפואי וסיעודי הולם עלול להוביל להידרדרות של מצבו הרפואי ולהתפתחות של סיבוכים משניים לרבות זיהומים אשר עלולים אף להוביל לקיצור תוחלת החיים [ההדגשות שלי - ש'ש']". כפי שקבע בית המשפט המחוזי, משהגורמים הרלוונטיים בשב"ס הבהירו, חזור והבהר, כי אין מניעה להעניק למערער טיפול רפואי וסיעודי הולם בכלא, כפי שמוענק לחולים במצב דומה, הרי שאין אנו נכנסים לגדר הערכה של ד"ר רגב, שעוסקת בהיעדר טיפול רפואי וסיעודי הולם. מצב הדברים בענייננו שונה, אפוא, ממצב הדברים בעניין לופוליאנסקי. בעוד שבעניין לופוליאנסקי הובהר על ידי הגורמים הרפואיים כי כל זיהום עשוי לקצר את תוחלת חייו כך שאין להותירו בכלא, הרי שבענייננו התחזית הקודרת שהציגה ד"ר רגב עשויה, חלילה, להתממש, רק בהיעדר טיפול הולם. מדובר, כאמור, בתחזית שאינה עולה בקנה אחד עם הבהרותיהם של גורמי השב"ס אשר משקפות, מטבע הדברים, את המציאות בשטח (ראו והשוו: עניין לופוליאנסקי, פסקה 222; רע"פ 1076/16 כהן נ' מדינת ישראל (11.2.2016); רע"פ 3337/18 ביליק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (15.5.2018); רע"פ 2914/21 כחלון נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (14.6.2021)). לפיכך, ומבלי להקל ראש במצבו הרפואי הקשה של המערער, מקובלת עליי קביעתו של בית המשפט המחוזי בהיבט זה, כך שאין בידי לקבל את טענותיו. במצב דברים זה ש'נדחות אף הטענות כלפי דחיית בקשתו של המערער לחקירת המומחית מטעם המשיבה.

סוף דבר

28. לא נפל, אפוא, פגם בגזר-דינו של בית המשפט המחוזי, ועל כן לא קמה הצדקה להתערבותנו בו. אציע אפוא לחברי לדחות את הערעור ולהותיר את גזר הדין על-כנו.

ש ו פ ט

השופט י' אלרון:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט א' שטיין:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט ש' שוחט.

המערער יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר הדרים ביום 26.6.2022 עד לשעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות. על המערער לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 07-7831078, 074-7831077.

ניתן היום, כ"ג באייר התשפ"ב (24.5.2022).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט
